

[Finansministeren.]

gaa nærmere ind derpaa, men vil blot sige til Venstres ærede Ordfører, at hvis der ikke er andet, der skiller os fra at komme til en Realitetsforhandling, nu vel, saa skal vi ikke være uvillige til at tage Sagen op, men det lyder unægtelig noget mærkeligt, at det ærede Medlem blankt afviser dette Forslag, fordi han synes, det gaar for vidt, men samtidig spørger: Hvorfor har man ikke taget Spørgsmaalet om Republikken med? Hvorfor har man ikke udvidet Valgretsalderen til 21 Aar? Jeg tilstaar, at jeg ikke havde ventet at træffe den ærede Ordfører i Selskab med Kommunerne paa dette Omraade, men da der ikke findes Kommuner her i Tinget, kan de kun glæde sig ved, at nogle vil tage deres Synspunkter op og drage dem frem til Diskussion i dette høje Ting.

Den ærede Ordfører for de Konservative (Lange) afviste enhver Forhandling. Det ærede Medlem udtalte, at hvis Regeringen havde forstaaet at tage Hensyn til alle Samfundslag, vilde der ogsaa have været Mulighed for at gennemføre flere Ting her, men det havde Regeringen ikke gjort. Det forekommer mig, at denne Regering og de to Partier, der støtter den, netop paa alle Omraader har søgt at tage Hensyn til de Krav, som kommer fra de forskellige Samfundslag; og naar det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, vilde paastaa, at Regeringen ikke havde søgt at lægge Byrderne paa de Steder, hvor man egentlig skulde lægge dem, er jeg for saa vidt enig med det ærede Medlem. De Byrder, der er lagt paa Befolkningen i disse Aar, hvor man har gennemført store Kriseforanstaltninger, er ikke lagt paa de Skuldre, hvor de skulde lægges. Men det er ikke Regeringens og Regeringspartiers Skyld; nej, naar vi har maattet gaa til at gennemføre mange indirekte Afgifter, er det, fordi det ærede Medlem, og hans Parti sammen med Venstre har nægtet at gaa den Vej, vi ønskede at gaa, nemlig at lægge Byrderne paa de Skuldre, hvor man var i Stand til at bære dem.

Det tredje Punkt, hvor de to ærede Ordførere var enige, var Spørgsmaalet om Beskyttelse for Mindretallene. Jeg spørger: Hvorledes er Beskyttelsen for Mindretallene nu, naar Venstre og Konservative har Flertal i begge Ting? Hvorledes var Beskyttelsen i Perioden 1920—24 og i Perioden 1926—29, da Konservative og Venstre havde Flertal baade i dette Ting og i det andet høje Ting? Der var ingen Beskyttelse. Dengang hørte man ingen Beklagelser

fra de ærede Ordførere. Dengang man reducerede Socialudgifterne, nedsatte Understøttelsen til Aldersrentenyderne og til Invaliderrentenyderne, da var der ikke Tale om, at Mindretallene, som var ret stærke baade i dette Ting og i det andet høje Ting, stærkt op imod at have det samme Medlemsantal i Folketinget, som Venstre og De konservative havde dengang, skulde have Beskyttelse. Nej, da benyttede man sin Magt og tog intet Hensyn til Mindretallene.

Men jeg spørger de to ærede Ordførere: Hvilke Mindretal skal beskyttes? De har været paa Linie hidtil og talt om, at Mindretallene skulde beskyttes, men det hænder jo, ja, det er ikke saa sjældent, at de to Partier ikke er enige. Det hænder meget ofte, at Venstre kaster kæln Blikke til de Konservative og taler om, at de maa forenes for at hindre Socialdemokrater og Radikale i at naa fremad; der er andre Tider, hvor det er de Konservative, der synes at rette bønfoldende Blikke til Venstre. Men det er jo ikke altid, man enes. Den ærede Ordfører for Venstre talte om Militærordningen af 1932 og var glad for, at Medlemmerne paa min højre Side havde stemt sammen med ham om denne Forsvarsordning. Ja, de to demokratiske Partier stemte for denne Ordning, fordi den betød en Besparselse i Militærudgifterne. Men hvor var Beskyttelsen for det konservative Mindretal dengang? Det tog man ikke noget Hensyn til! Saa vidt jeg erindrer, var de Konservative aldeles ikke tilfredse med det Forslag, der da blev gennemført, men de havde ingen Magt til at hindre det, de havde ingen Beskyttelse! Det ærede Medlem nævnte ogsaa det første Kriseforlig, som blev gennemført i Efteraaret 1932, da de Konservative gik sammen med Socialdemokrater og Radikale, medens Venstre, det lille Venstre Mindretal her i Tinget, var overladt til sig selv. Dengang var der ingen Beskyttelse for Venstre! Og lad mig saa nævne det saakaldte Kanslergade-Forlig, hvor Venstre gik sammen med Socialdemokrater og Radikale, men hvor de Konservative holdt sig udenfor. Da var der ingen Beskyttelse for det konservative Mindretal, atter her svigtede Venstre de Konservative!

Det er ogsaa interessant at se, hvorledes man i konservative Kredse bedømmer den Beskyttelse, der i Øjeblikket ydes Mindretallene, i dette Tilfælde Det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem af Folketinget Hr. Ole Bjørn Kraft holdt, jeg tror, det var ved Finanslovbehandlingen, en Tale om dette Spørgsmaal, og da den foreliggende Sag var til Behandling